

Publicerad 2020-03-30 12:56 av Ragazza Verde

Till mina föräldrar

Huset i Småland

Det var huset som stod på marken som stod på jorden
Och det var hon som såg han som trodde på vi

Det var läget i tiden som visade på tron och orden
Det var berättelsen om de båda när allt var förbi

De var alla på en gång som visade sina tänder
Och de var alla som möttes under en fanas röda tak

Det var brunnar som sinade och famlande händer
Likt ringar på vattnet runt en obestämd ö likt en vak

Det var huset som stod på marken som stod på jorden
Det var i det huset jag föddes och började leva

Det var huset som stod på marken med de tyskfinska orden
Med föräldrar som kämpade för och överleva

Det var glasbruket som revs och huset som försvann
Det var promenaderna förbi när jag såg att det revs

Jag tänker på folket som lekte och levde där ibland
Hur huset och rosorna vissnade och vi fördrevs

Det var huset vid glasbruket där jag fann mitt första ord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ragazza Verde med Poeter.se id #140878 innehar upphovsrätten